

Jeg er Veien.

Joh. 14. 6. „Jesus siger til ham jeg er Veien osv.“

Ruther skriver til dette Sted:

„Saaledes maa vi lære at betragte den Herre Kristus, ikke som den, der alene gavner os med Lære og Exempler, og som nu er borte fra os, ligesom andre Hellige, men han er den rette Vej, hvorpaa man gaar og farer fra dette Liv til hint Denne Gang begynder i Daaben, og derfor der er Tro, saa gaar Mennesket altid længere frem paa denne Vej, indtil han kommer ganske frem gennem Døden. Saaledes fortaar jeg dette Sprog paa det enfoldigste, saa det altid bliver den samme Mening om den ene Kristus, som at han hedder „Veien“ for Begyndelsens Skyld, „Sandheden“ for Fremgangens og Fortjættelsens Skyld og „Livet“ for Endens Skyld. Derfor betyder Summen af dette Ord paa det enfoldigste, saa meget som: „Hold dig kun ved Troen til Kristus, saa begynder du det, bliv i ham, saa gaar du frem, bliv saaledes ved indtil Enden, saa er du salig.“ (Ruther.)

Den salige Tro.

En liden Gnist er ogsaa en Ild, forløb det kun, læg Stal til, blæs derpaa, om den ikke vil give Ild.

Troen er ikke altid en brændende Jaffel, men ofte et svagt brændende Lys. Lyset lyser ligesaa vel som Jaffelen, omendstjunt ikke saa klart. Troen er det Lys, hvormed vi ser paa Jesus. Et svagt Lys er ogsaa et Lys. Du sidder i Taarer og Klager: „Al, hvor hjertelig bangue jeg er, at jeg ikke kan tro; al, at jeg dog kunde tro! Mit dørebare Hjerte, ogsaa den tror, som af Hjertet begræder sin forment Mangel paa Tro. Thi saadanne Taarer vidner om Vængsel efter Troen. Gierne at ville tro, heder for Gud at tro. Gud er den, som udrætter i os haarde at ville og at udføre. Derfor kan han ligesaa godt forsmaa hint, som dette; Troen er den Daand, hvormed vi griber Jesus (som han

kommer til os i Fortjættelsens Ord). En bærende Daand er ogsaa en Daand. Ogsaa den tror, hvis Hjerte bæver i Livet, naar han skal gribe til og fatte om Jesus. Du siger ofte: O, hvorledes kan jeg troste mig ved Jesus Saar, da jeg skælver, naar jeg tænker paa mine store Sander, jeg er ikke den Trost værd? Ogsaa det heder at tro: at gribe Jesus med bærende Daand. Troen er den Tunge, hvormed vi smager, hvor venlig Herren er. En svag Tunge er ogsaa en Tunge. Ogsaa da tror vi, naar vi ikke smager en Draabe Løst; thi vor Tro grunder sig ikke paa vore Følelser, men paa Guds Fortjættelse. Troen er den Fod, som bærer til Jesus. En svag Fod er ogsaa en Fod. Den, som kommer langsomt kommer ogsaa frem. En Kristen maa i sin Tro ikke se paa, hvorledes, men paa hvad. Hvad holder din Tro? Jesus! Hvorledes holder den ham? Svagelig; det kommer ikke an herpaa, naar den kun holder Jesus. Gud har lagt Saligheden ikke i din Griben, men i den, du griber, som er Kristus. Det er en dobbelt Daand, som hjælper mig til Himmelen: Min Troshaand griber mig og kommer min Svaghed til Hjælp. Min Griben og Holden er lettelig igen løsgjort; hans Griben og Holden er desto fastere. Saaledes er jeg paa en Gang tillige svag i mig selv, sterk i min Jesus.

Gentil Müller.

Professorens Hus.

Jorlf.

O, det var en sørgelig, trøstesløs Afsted; Tante saa den eneste hun elskede paa Jorden, staa fattet, kold og fremmed foran sig og lyde Jarvel, maasse for hele Livet. Men Svagbed vilde være urigtig, næsten forogtelig efter alt hvad der var skeet.

„Jeg ønsker dig Lykke, Cicilie,“ sagde hun værdigt. „Ønsker at du ikke for haardt skal angre din Selvrådighed. Naar du engang føler Fortrydelse over det fæde, da er du tilgivet

fra min Side, husk paa det. Og derfor — derfor du kommer i Rød, og trænger til mig, da er jeg endnu bestandig din Moder.“

„Du faar lade saadanne Tanter fare. Kommer vi i Rød, ville vi bære den alene. Ingen skal bry sig eller skamme sig af os. Vi kommer ikke her tilbage for Waldemar er istand til at vise alle, hvorledes en kraftig og redelig Blise tilsidst vinder Seier.“

Det var en iskold Durfæmelse. Tante Bertha bevinede næsten under den. Cicilie gik med hovedet Vand ud af Stuen; thi mig havde hun slet ikke seet. Mon hun vilde rejse uden at sige mig Jarvel? Jeg listede mig ind i hendes Stue for at faa et Ord, et Blik til Afsted.

Al, det var ikke den fattede, rolige Cicilie, der saa paa Anne grædende og hulkende, anraabende om Trost og Arkt.

„Ovem der!“ Hun sprang hurtig op. „Hvad vil du?“

O, Cicilie, jeg maatte se dig og lige Jarvel.“

Hun tænkte sig et Dieblis om, tog mig i sine Arme og kyssede mig inderligt; jeg følte hendes Taarer vaa mit Haar og min Kind.

„Ved til den naadige Gud for os, hvor hjertet var stille og tomt efter hendes Afreise; der blev næsten ikke tale, og hendes Navn nævntes aldrig. Undertiden spillede jeg lidt for Tante i Mærkingen, og valgte da gjerne Cicilies Hudlingsstoffer; jeg svæte i det Hele ved mange imaa barnlige Kunstgreb at blidgjøre hendes Sind og vække mildnende Erindringer. Tjeneren, der havde baaret Cicilie som Barn og desværre forgudede hende, hjalp mig troelig; det var en stiltienende Overenskomst mellem os. Dog, Anfine Winkel virkede i modsat Retning, og hun var os for stærk og for klog. Naaned efter Naaned, har efter har forløb uden Brev eller anden Efterretning. Det var en trist, bedrøvelig Tid; men hver Søndag kom Edvard med sit glade venlige Ansigt og friske Haab for Fremtiden. De tre første Dage i Maen levede jeg af Erindringen af hans Besøg, de tre

sidste i Haabet om dets Gjentagelse. Naar jeg blev voksen skulde jeg til ham, det stod vist, det gik tog han altid. Og jeg kom jo ogsaa til ham, men ikke som jeg havde tænkt og haabet.

Sidst i September gik jeg en Eftermiddag hen til Tante Bertha for at meddele hende min Bestemmelse.

Doer det dog var et stort, roligt og stille Hus. Det forekom mig hvergang Porten gik i, som om man var udelukket fra hele den øvrige Verden. De saa Velere var gamle, adstaaende Folk, og man mødte dem sjelden. Alt havde et underligt Præg af høstelig Agtverdighed. Tjeneren kikkede op med sit uforstyrrede Ansigt, affurat ligesom første Aften jeg kom her. Den store, værdige Sal saa saa ubeuget og bedrøvelig ud med den indhullede Vælskrone og tilslørte Marmorfigurer. Vagtskene i de to Arme, der gik ud fra Vinduet, var halvt nedbrændt; de havde ikke været tændt i mange Aar. Et Par gamle Bluer bevægede sig langsomt henad de nedrullede Tæpper; mine Trin lød ubølgelig tydelige.

Tante Bertha sad efter Sædvane midt i Dagligstuekjolen og broderede i Canवास. Hverken Winkel knyttede med stor Joer en Jagttaske af Seltgarn til sin Tvillingbror, en vel Proprietær. Den gamle, svagelige Pappegøse vuggede døslig frem og tilbage paa Ringen i sit statelige Besjingsaarn. Tante tog meget venlig imod mig. Anfine Winkels Hilsen var saa snart afmaalt som tænkeligt.

„Det gjør mig ondt,“ sa Tante, da jeg havde fortalt hende min Plan. „Efter min Overbevisning er det et uoverlagt Skridt. — Har der været noget imellem dig og din Svigerinde, Barn?“

„Ikke det mindste.“

„Men du føler dig lykkelig der, vel?“

„Den, der ikke underordner sig andre“, begyndte Anfine Winkel med en bestemt Mine. „Kan naturligvis aldrig føle sig tilfreds. At en Kone ogsaa vil være Kone i sit eget Hus, finder jeg fuldkommen rigtigt.“

Naturligvis, men i dette Tilfælde er Sagen anderledes. Vi kender jo Jda som et høitligt, fordringsløst og det Væsen, der ingen kommer for nær. — Jo, flere Kusine, saadan er hun. Aru Marie har aldrig taltalt mig, og jeg kan ikke forstaa — dog var rolig. Vera, jeg agter din Tavsighed, og skal vistnok ikke slette. Hun er vil jeg sige, mit Hus staar altid oabent for dig Jda. Dit Brev og din Seng er istand, naar du vil brugte det. Men det er jo kun et ensomt, trist. Sjænen jeg kan hode."

Hun skalte et Suf og tog igjen sat paa sit Arbeide.

Dar jeg gif saa jeg ind i mit forrige Stammer. Skolebøgerne og Landforterne saa der endnu; Bordfluffen var fuld af Villedsager og Vegeter. O, hvor jeg havde sølt mig ene her og værret hange om Aftanen, naar Kroken Vinkel som efter mit Døs og fuffede Døren saa hørdt og bestemt, det hun gif. Men der knyttede sig ogsaa glade Minde til den lille Stue Edward havde siddet her maagen god Gang, fortalt mig Historier og erfundne om mine Fremtid; hvor der var en Spore til at anstrenge sig og stræbe. Jeg havde ogsaa bygget pragtfulde Luftkasteller berinde; selv trivede jeg om i det med hvidt Aorflade og Koglesnippe, trobel, mundnærlig og lyffelig.

Kapitel.

"Vil vil ikke tage ordentlig Afled", sagde Edward høitligt, idet han slutte mig ned til Droschen, "for flere lille Jda kommer snart hjem igjen."

Selene hjerte med til Panegaarden, hvor vi skulde hente Aru Marie. Vigen, der var kommen Tugen iforveien havde ordnet og indrettet alt i den nye Solig. Min Svigerinde var meget høitlig, forvandede mig med Væget og gav mig gode Raad med Omsorg til min Opførelse. Hun holdt væsentlig nok af mig og vilde ogsaa gerne være opholdt igjen, men den frugtfulde Skrivelse kunde hun ikke behiunge.

Aru Marie var en før, halslaandst Stone, med urolige blaa Øine, et bredt lidet fortrædeligt Ansigt og en meget raut Doldning. Hun saa ud, som hun havde et Darnill paa, der betvarede hoade Gang og Koudetræt. Verden havde aldrig forstaaet af nærere hende, sagde Minen. Hun var ikke rigtig Afreds med sin Datter, heller ikke med mig, tror jeg. Droschen var ogsaa saa smær og Eftermiddagen saa mørk, man kunde ikke engang se, om den var proper.

"Kaa, Selene vilde ikke med; saa den lille kunde ikke undvære hende? Jo, Ungdommen uskildigst kender

ingen Forpligtelser mod den ældre Slægt. Hvor Barnet i Tiden noget Værende, hævret hun kun sin Vedstemoder. Ah, hvor den Voguen skrander. Kommer det ikke snart? En hvedelig Bei, og saa lang — saa lang!"

Endelig holdt vi paa en stor, rødlig Gaardoplad foran et hvidt elegant Hus. Den vilde Vin ransede sig opad Muren, helt op til Kvisten. Dog Kuset fuffede mørke Trætoppe, det Hæle saa saa frodeligt og venligt ud i Raaneflunnet. Jeg tænkte paa Cicilie; vilde de noget om hende her?

Sagen kom straks med et Vus i Haanden. Det var et ældre, høitert Kæmpe. Dagtigheden, Mettiffenheden og Gjæmraadigheden selo, hun havde tjent sin Arue i mange Aar og var hende ganske mundværlig. Hellig, Røge og Selsskedsdanne verledes nødvendig, men gamle Maren beholdt sin Plads.

Aru Marie roffede urolig frem og tilbage i Børstjerne; hun havde troet, de var større, og saa var der vist fodfoldt, og Haffelsdanne vare saa gammelbogs. Det var ordentlig en Vetselse, da hun endelig lod Høile falde paa og ned sin Ghocslade The; rigtig The kunde man ikke taale, og vi skulde have den Driit hver Aften.

Jeg blev ganske forvasket af hendes Suf, og nu sad hun med opløst Kæppebaand og Jædderne paa en Svængeflaumel og saa ganske venlig og tilfreds ud, medens hun skildrede sin Sværgelighed og smaaoffendte fordi Selsskedsdanne havde giftet sig.

"Hun var 28 Aar, og jeg troede naturligvis, at hun ikke tænkte paa sig mere."

"Men Aruen vilde jo ikke have beholdt hende," indvendte Maren i en temmelig respektfuld Tone, idet hun gif ud paa Baffen.

"Det tror jeg dog nok. — Min gode Maren, hvor er Rambuskortene? De kan da spille Rambus, Jda?"

Da jeg tilstod min Ukyndighed, blev Aruen meget ærgerlig paa sin Datter; burde hun ikke have lært mig Spillet, hun kendte jo Mærens Ulykkelighed. Derpaa fulgte igjen Klager over Menneskenes Egenkærlighed; aldrig tænkte de paa andre. Hvad mig angik, da var jeg temmelig ung; en ældre, erfarede Piges Selsskab vilde have interesseret hende mere, men laadom noget faldt ikke Selene ind. Kaa, nu vilde hun selv lære mig Spillet.

Det var en frugtfuld til Gunst kort, nye Spil, tror jeg.

"Vil vil spille hver Aften," sagde hun, og nikkede opmuntrende, "saa gaar Tiden."

Af det var bedrøvelige Udgifter, fortred jeg allerede hvad jeg havde

gjort? O, nei, nei, her var jeg jo dog ingen i Veien.

I Børrelset ved Siden af vor Velighed led en underlig, uordentlig smurren, derpaa en velskende Vatter, og Smaabrimmen igjen. Hvad mon det var for Høit? Jeg blev ganske forskrækket da jeg areb mig selv i at lulle.

Endelig slog stoffen ud og Maren viste sig i Døren med et høit Vus. Aru Marie fuffede straks Kortene, stræde Lampen ned og fulgte lodig sin Piges Blik.

Mit Stammer var meget lidet og meget ivoriont møbleret. Men det vendte ud til Haven, det forbyrret Gebet. Raamen stinnede paa Afters og Georginer derude. Papveltræernes Blade blinsede som Sølv; det saa ud som der saa en hel Flov i Baggrunden. I Stuen ved Siden af blev der smægt og fuffet; det lod saa tydeligt ind til mig; Binduene var vist ogsaa aabne der, ja.

"Hvad det nu være nok!" led det pludselig i en temmelig varil Tone.

"Vat en endnu, Jader."

Det var en klar, ungdommelig Figurtemme, hun ventede ikke paa Svær, men sang:

I fjerne Kieletaarne hist
Nu Aftenstøfferne ringe —

O, hvor det hang godt og høitligt; mit Sind blev ganske lettet og opfuldt af de simple, skønne Toner og Ord. Det var som om de smaa Stjerner nu talte til mig om Guds Godhed og Raade:

"Men den som har stet ingen Ven, han lader ei sidde ene."

Jeg var træt og velsignet den første Nat idet nye Hjem. Solen var allerede høit oppe da jeg naagtede. Haven saa ganske anderledes ud ved Dagslyset, mindre og mere almindelig, men dog altid humil og venlig. En gammel kroget Arbeidsmand fluffede den midterste Gang med høt og trang Langsømdhed. Vidi derfra stod en middelstør Herte med granprangt Haar og betragtede ham utaalmodigt; det gif altfar sent; han kunde ikke holde det ud, det var som han skulde ryge i Jlant; saa greb han selv en Spade, og løb gif det i en frugtfuld Jort; Jord og Gæs tog til alle Sider. Den gamle Havemand betragtede ham forundret, idet han gængede sig frem og tilbage paa Spadestøftet.

Det var bestemt Professor Svane, og han var Holbrøder til Cicilies Raad. Han lignede ham ikke, — jo, dog en liden Tunde. — Men se, hvem kom der?

I første Tidlid træde jeg næsten

at det var Waldemar Vgg selv, der traadte ud af Duset og henad Veien; jeg opdagede dog snart, at denne var høiere og yngre, ikke saa humil og havde lysere Haar, et freidigere, mere fornøjet, mere oabent Udtryk. Han standfede foran Professoren, sagde et Par Ord og lo ad hans Jorighed. Det var tydeligt, at det var Fader og Søn. Derpaa nikkede han op til Kuset, truede ad En eller Anden med sin Stol, og ilode saa høit med ruffe Skridt, som den, der har et Maal, og ved hvad han vil.

Professoren læstede halvt ærgerlig Svaden, tog Hatten og viste sin hede Pande. Havemanden hiede hen til ham og foretrak Munden til et Smil, medens han brugte sit Redskap jævnt og lindigt som før.

Nu gif Døren atter op og en liden ammer 5-6-aars Pige med høit Puse over en blaa Kise kom dansende ud; hun havde et Rød i Haanden, og sprang noksaa behørdig hjemmefra det, idet hun af og til nikkede op til Kvisten, hvor hun uden Tvil havde en Tilskuer. Vidi efter kom en ung Pige med en Smil i Haanden og en lam stæve paa Armen. Hun var temmelig høt og raut, havde en let, høitlig Gang, en Følge af glindfende guldebrune Krøller, som Kettet neppe kunde fængsle, blide, mørkeblaa Øine, en klar friff Rødme og et indtagende Smil. Noaste saa jeg ikke alt dette i første Diefast, men jeg saa indhold, at hun var høitlig og lod til at være glad og velsom. Og saa hun nikkede op til Kvisten og viste paa Haven, der nu stratede af Kærnel og Verille. Derpaa tog hun den lille halmodstrædende Pige ved Haanden og førte hende ind. Professoren blev endnu lidet i Haven og satte Støtter til et Par Koble- og Blommetræer, der hiede sig under Trugtens Vægt.

Aru Marie stod sent op; lige til Stoffen ti var Tiden min egen. Hun var ogsaa Middagsføen og skrev daglig hævved en Tunde i en frugtfuld tyf Dagbog, der bestemt var et rigtig Magetegister over alle de Vænketter, hun havde været i Berørelse med. Den blev altid taget frem og igjen lukket inde i Skrivebordet med stor Høitidelighed. Min Vøstilling var haade meget let og meget vankelig, som man tager det; den halve Tid skulde jeg læse høit, den anden halve være Der, et bestogende, opmærksomt Pre. Under tiden kunde jeg ikke afholde mig fra at forvare og undskolde lidt og frønstille Lingen, som den fød for mig, men det blev taget ilde op, og jeg er vis paa, det kom i Vegen og blev fortalt til Maren under Aftandningen. Der var en forunderlig, trættende Uro over hende, og hun holdt heller ikke

af at se Andre stille og stidigt; mange Gange hver Dag blev jeg opfordret til at se paa Thermometer og Barometer eller efterse Et og Andet i Almanaken. Den nye Doktors Besøg oplivede hende imidlertid kjendelig. Det lod til, at han forstod hendes Sagnom, sagde hun; det havde ingen af de andre Læger gjort, alle havde de undervurderet hendes Alder.

(Nere.)

Ballard, Wash.

Det er længe siden Næbder fra Ballard var at læse i Herald, og det maa man ikke scribe nogen til Post. Vor Prest har i Sommer haet en Ferie og Menigheden har i hans Fravær været bestemt af „Presten og Professorer.“ der saa godt som Tiden har tilladt det, gøddesfuldt har prædikeret for os, og afsjulpet den stærke Rød paa det Omraade. Men forat saadan Betjening kunde komme istand har Menigheden Post. O. Eger at taffe for som ved Siden af alt sit øvrige Arbejde ogsaa velvilligt paatog sig dette Ansvar, for hvilket vist mange er ham megen Tak skyldig. Og forat bevise denne Taknemmelighed var det da, at Menigheden og dens Venner Mandags Aften den 13de ds. ved en liden Overraskelse søgte at taffe deres Paakjendelse af samme. Den Aften skulde det da være et extra Møde i „The Guilds“ som var af en saadan Betydning at baade Post. og Mrs. Stub saavel som Post. og Mrs. Eger blev budjert forat bistaa med Raad og Daad. Men i sidste Øieblik blev Post. Stub forhindret; men Post. Eger og Fruerne kom da — som „raadgivende Medlemmer.“

„Guild“ mødte i Kirkens Aarer, og det viste sig ganske snart, at det var ikke blot for den bare „Moros“ Skyld, at man var der. Thi om en liden Stund stod Østerrerskefogter C. Nelson frem paa Tribunen og vaadede nogle Diebstiftes Taushed. Han stod der, sa han, som Guilds, Avindforeningens og Menighedens Representant forat tale nogle Ord til Post. Eger — (at denne blev lidt bleg, maa man vel ikke andres over) — først taffe ham, fortalte Taleren, for hans Villighed til at gjøre hvad han i Sommer, i Prestens Fravær, havde gjort for Menigheden ved at saa Prædikanter til Formiddags Gudstjenesterne og for at han selv om Svældene havde besøgt Aftengudstjenesterne, og alt til Menighedens Lær og Trang og fulde Tilfredshed. Som en liden Paakjendelse for dette extra Arbejde havde da Forsamlingen paalagt ham, Taleren, at overføre Post.

Eger en liden Gave, og efter taffe ham for alt han havde gjort for Menigheden, samt ønske ham og Familien alt Gødt i Fremtiden.

Post. Eger svarede, idet han takkede sin Tak til de forsamlede Forættninger og Menigheden for den Ære og Bevælgelse de havde beviset ham. Derefter talte Pastor H. Christensen, som er en Skolekommerat af Post. Eger, lidt om Skoledagene m. m. og sluttede med frembære sin personlige Tak for det Pastoren havde gjort for dem i Menigheden.

—Kor.

Post. F. C. Bergesen ventede hjem denne Uge og prædiker i Hønsfjælen næste Søndag den 20. Oktober baade Formiddag og Aften.

Den Jørende Kirkes og Søndens Menighed i Seattle og Ballard afholder fælles Reformationstjenester. I Ballard møder man i Bionstienske Fredags Aften den 31. Oktober kl. 8. Et særlig stor synge. Post. G. A. Varlen, den forættede Kirke Søndag den 2. Nov. kl. 10 og Post. O. Eger, Synodens Missionær taler, den ene Korstid den anden paa Engelsk.

I Seattle møder man i den Jørende Kirke Søndag den 2. Nov. kl. 11:15 Efter, hvor Pastorerne Opedal og Bergesen taler, en paa Korstid og den anden Engelsk. Efter optages nogle Bieder.

Sub Tacoma, Wash.

Gudstjeneste paa Engelsk Søndag Aften kl. 7:30. Ungdomsforeningen møder Fredag Aften den 31.

Sidste Fredags Aften havde B. F. E. en liden Felt i Kirkens Forsamlingshal. Et godt Program af Musik og Sang, samt Bemærkninger af et par Talere paahørtes med Interesse af Forsamlingen. Søstrens Duet spillede en Duet; Korstid Søstrene sang. Prof. Gung talte lidt om hvad vi nødske har at glæde os og vær glæde os over. Hr. C. Storlie fortalte nogle Smaahistorier. Men det hvorover alle mest fradede sig var et par Soloer af Miss Hansen, der varterinde i Musik ved vor Skole i Parkland. Først spillede den Juliette Balle af Gounod, og saa en core Fiebersens Marzetta. Sidst ret mange af vore Unga vilde og kunde høre at benytte sig af den Anledning de nu har til at saa Undervisning i Musik af denne begavede Varterinde ved vor Skole i Parkland.

Til Nr. 18, 23—35.

En Gaandværter i Westfalen har

de i carraiss leveret en anden liden liden Gaandværter Gavn uden at saa Betaling af ham saa Sjælden til sidst vovede til over 50 Daler, kreditoren, som ikke selv var rig, begav sig selv endelig paa Vej forat frane sine Venge og i Rødsfald inddrive dem ved Kettens Hjælp. Han træder ind i sin Skofaers Stue og finder Spor af den yderste Hattighed, den dybeste Gledighed i særdeleshed lægger han Mærke til en lille, forjant Gut. Han betænker sig ikke længe: „Njære Meister.“ siger han, „jeg ser nok, at mine Venge naar jeg ikke i Stedet derfor vil jeg nu ontage mig deres Syn.“ Den fattige Mand vidste først ikke hvad han skulde tro om et saadant Forslag, og blev glædelig overrasket, da hans kreditor virkelig estergav ham Sjælden og tog hans forjante Para i Hæle og Opseistring. I Sandhed et valfert Rødsfald til Kreditoren i oor Vignette.—Grosf.

(O. S.)

Joriant.

Et Jernbanetog for alsted med næsten tusen Passager. Der var en Dreining af Velen lige forud, og Taget var noget forsinket, dog havde Konduktøren haab om at komme sikkert frem. Udieligt kom et Kolonatio tilhvar, i næste Øieblik var der et Saammenstød. Et Skrig, en voldsom Kollision og 50 Sjæle var i Evigheden. Det var Jølgen af, at en Passagerer kom lidt „forjent.“

En dødsdømt Fange blev løst ud for at beorettes. Han havde taget et Menneskeliv, men under Omstændigheder, som naadte ham dertil. Til sidst havde underdoguet Ansejningen om Opkjørelse af Dødsstraffens Fuldbørrelse, og dog var ingen Beslutning dertil indløben.

Det sidste Diebstift som Fangeren tog Blads paa Faldbrættet — et liden Vegum loang i Blunden? Just i samme Diebstift kom en Kattet til hane; hans Best var bedeslet inde Skum. Han bragte et Besvaadningsbrev, men det var nu til ingen Rutte.

En saagodtsom uheldig Mand døde en Hørdhedsfuld Død alene fordi et Ur gik nogle Minuter for langsomt, og dets Eiermand kom „forjent.“

Saaledes er det althor ofte i Livet. De bedste anlagte Planer mislykkes, fordi en eller anden er kommen „forjent.“

Der gives Mennesker, som gjerne vil adrette noget godt, men altid forletter sin Omsigt, fordi de ikke passer Tiden. Der findes andre, der

irredeltar først at søge Guds Rige og hans Kærlighed.“ siger Kristus Kristus og Vilde laurange, indtil Døden griber dem og de ankommer i heres Svæver, fordi de oviættler at søge Gud, indtil det er „forjent.“

Værst, aler dia selv det alvorlige Spørgsmaal, o med ringen Jare er for, at du hører til den Klasse?

Der er Talsender af Sjæle i Helvede, som kom der, fordi de bortviste enhver Tanke paa Folgheden, indtil det blev forjent.

O, det er færgeligt at læse paa, at der er mange nu, og der vil komme flere af samme Grund! Gud give, min Ven, at det ikke maatte blive saa med dig.

Karren.

En Jernem Derte i England havde et indigt Menneske om sig som sin Hofnar, gav ham en finrrig udskåret Stov med den Betaling, at være den saa længe, indtil han fandt en, som var mere naragtig end han selv. Hvad blev? Nogle Kar efter blev Dertens Dødsdag. Karren som ogsaa den til hans Zeng, Dertens fortalte ham sin farlige Tilstand og søgde, at han snart maatte alsted. Den gode Kar begyndte at græde og spurte:

„Hvor vil du da hen?“

„Til en anden Verden.“ svarede Dertens.

„Naar kommer du da tilbage? Kommer du ikke igjen om en Maaned?“

„Nei.“ svarede Dertens.

„Naar da? Maatte om et Kar?“

„Al nei.“

„Om mange Kar da?“

„Al, aldrig mer, aldrig mer, aldrig mer.“

„Aldrig mer? Hvillke Anstalter og Tilberedelser har du da gjort, siden du skal blive saa længe borte?“

„Biet ingen.“ svarede Dertens.

„Biet ingen?“ vedblev Karren.

„Du skal borte for bestandig og rester til en anden Verden og aldrig kommer mere tilbage og har dog ikke tænkt paa at forberede og adrette dig dertil? Ikke, saa skal du snart tage min Stov, tag den, tag den, thi lig en Kar har jeg aldrig været.“

Den, so m ofte i Tankerne stiller frem for sig denne og den tilkomende Verden, og ser stadigt paa brage, skal finde, at den første Hæde bliver mindre og mindre, medens den anden bliver større og større.

Pacific Herald

Skiftelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

All vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maas henvendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Aaret ..... \$ .75
For Aaret til Canada, ... 1.00
For Aaret til Norge, ... 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betalning for Bladet bedes sendt til Pacific Herald, Parkland, Wash.

Rubeder til Herald maas sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Rubeder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnementerne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Taksen paa Adresselappen er forkert bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnementer maas vente to Uger paa—

- Adressforandring.
- Skiftering paa den „røde Dag“ og Begjæring om at skaffe Bladet.
- Ligeledes tager det to Uger før end ny Abonnent kan faa Bladet.
- Naar Adressforandring forlanges behøves at opgives ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Forbættelse bedes Abonnementerne venligst om at indbringe sin Kontingent i Forskab

Alle Brevbreve bedes venligst om at sende Bladene til 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Rubeder.

Alle Rubeder bør sendes til Pacific Herald, care of Enget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Naar de skriver for Herald, saa skriv tydeligt og greit og skriv kun paa den ene Side af Papiret. Det er ikke muligt for Redaktøren, at faa Tid til at omskrive, det som indsendes. Hvis paa det at det, som indsendes, bør være fordygt at sendes til Redaktøren. De fleste, som skriver har været meget glade i faa besvarelse.

Herald's Udbredelse.

Kjære Væser, vil du ikke være saa venlig at hjælpe os til at faa nye Holdere. Skaf Bladet nye Abonnenter. Sels om Herald kan synes at være lidt værd, saa tal vel om Bladet og giv, hvad du kan for at udbrede det. Jo større Udbredelse Bladet faar, des lettere vil det blive at gjøre det bedre og bedre.

Det kan være, at du synes Bladet burde byde paa mere afslidigt Læsestof end det nu giv. Skriv til Redaktøren om det. Sig fra uden Omkostning, hvad du har at sige. Vi afgjøre alt, vi kan for at modkomme alle rimelige Fordringer. Kom os til Hjælp med gode Raad.

„Pacific Herald“ vil gerne, at alle dets Læsere skal være Medarbejdere i dets Gjerning. Det vigtigste og det fornemste du kan gjøre er at bede for Bladet og dets Arbejde.

Det gjorde os godt, da vi for en Tid siden fik Brev fra en Kvinde, som skriver, at hun i mange Aar har været en flittig Læser af Herald, og at hun var bleven opbygget ved det. Saa skriver hun til: „Gud velsigne den nye Redaktør.“ Ja, selv om den ene Kvinde, skulde være den eneste, som beder for os, er vi dog opmuntret. Men vi tør vel tro, at der er Mange, som beder til Gud, at han vil velsigne Gjerningen.

Kjære Væser, endnu engang bedes du venligst om at hjælpe os til at faa Pacific Herald udbredt. Gud velsigne i Raade alle Læsere af Bladet.

Reformationen.

Den 31te Oktober er den lutheriske Kirkes Reformationsdag. Den 31te Oktober 1517 var det, at Luther opslod sine berømte 95 Theser paa Slotskirkeporten i Wittenberg. Det er nu 396 Aar siden Gud lod det velsignede Arbejde begynde, hvorved Guds Ord atter blev prædikaet i sin fulde Sandhed. Givende det ikke været for Luther, vilde det se mørkt ud. Men Gud opvakte dette Medskab og udrustede ham til Gjerningen. Fordi Luther ved Guds Raade fandt Ordet og dets Sandhed frelgjorde ham fra Søndens Slaver var det, at han blev i Guds Haand det magtige Medskab, der udførte de store Ting, som han gjorde.

Gud give Lykke til Reformationsefterskolen, som rundt omkring i den hele Verden bliver fejret næste Uge. Kjære Væser, giv dit til, at Felten bliver velsignet, hvor du er.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjeneste i Vor Frelseres Evangelisk Lutherske Kirke, So. 3 og 17. Streets, O. J. Ordal Menighedens Prest, førstkommande Søndag Formiddag klokken 11 paa Nord og om Aftenen paa Engelsk.

Gudstjeneste i Kapellet paa Stiften, lige ved Northern Pacific Hospital, førstkommande Søndag kl. 3 Eftermiddag paa Norsk.

Kvindeforeningen møder Torsdag kl. 2 i Kirkenes Forsamlingslokale. Den besværes denne Gang af Mrs. Miller og Mrs. Anndt Langlow.

Ungdomsforeningen „Concordia“ møder Torsdagsaften i Kirkenes Forsamlingslokale. Der er forberedt et godt Program. Den nye Formand, Anton Bang, vil da holde sin Tiltrædelsestale.

For en Tid tilbage afslagde Pastor og Mrs. P. D. Dahl fra Gæsteville, S. Dak., et venligt Besøg i Prestegaarden.

Mr. R. P. Hanson, Sviter og Værn er udsig sluttet til Tacoma fra Blue Earth, Minn. Mr. Hanson og Familie afslagde et hjært Besøg i Prestegaarden. Vi haaber, at de vil trives og at det vil gaa godt. Velkomne!

Marie Langlow, som paa Grund af Sogdom i længere Tid ikke har været istand til at være i Søndagskolen, er nu aldeles frisk og har ophaget sit Arbejde som Lærer i Søndagskolen.

Næste Afton, den 31te Okt. vil der blive fejret Reformationsefterskolen i Vor Frelseres Kirke. Aftenen vil begynde klokken 8 om Aftenen. Det er værdigt og ret for en luthersk Menighed at fejre ogsaa den Dag og ikke Gud, som gaa og den.

Blondt Besøgende fra denne Gang nævnes, Mrs. Elias Vand, Stanwood, Wash., og Mrs. Peter Crane fra samme Sted. Den førstnævnte er Mrs. Ordals Søster, den anden hendes Søsterinde. Ugleledes var Mr. og Mrs. D. P. Jørgensen fra Olympia, Wash., indom saa hjæret, og Mr. og Mrs. Clausen.

Spokane, Wash.

Sidste Afton Eftermiddag og Aften havde Kvindeforeningen her en vellykket „Sale“, og „Supper.“ Kirkenes Underetage var fyldt til det sidste. Deilig varm Supper af Skjæboller og andre gode norske Retter serveredes. Og udover Aftenen fulgtes de Dager, som Kvindene havde hørt travelt med at lave istand.

Afton den 1de Oktober mødte Kvindeforeningen i Kirkenes Underetage og serveredes af Mrs. Karvefjeld og Mrs. Bakke. Foreningen havde den Aften et mødige tre nye Medlemmer i sin Række, nemlig Mrs. S. Wesley, Daniels og Woodward.

Søndag, den 12te Okt., var Spokane Menighedens Prest ude i Amira Menighed og holdt sin Tiltrædelsestale der. Skolehuset, hvor Gudstjenesten holdtes, var fyldt til Trængsel. Efter endt Gudstjeneste forsamledes Menigheden paa Jubeldag hos John Jacobsen til „skisken dinner.“ Om Eftermiddagen sad man og lovet sig ved Pastoren og Sang og Musik. Sangen var ikke den fædelsige „rag time“ som man har hørt saa nok af, men af sig selv uden Tilfødselse fra Presten, begyndte de med at synge af vor egen „Lutheran Hymns“ et værdigt Eksempel for nogen hvor at følge.

Erhødigst,
S. A. Preus.

Marshfield og North Bend, Ore.

Siden de sidste Rubeder i Pacific Herald fra disse Stæder har vi i North Bend opført et vent Kapel, saa vi nu er komne saa langt ogsaa det, at vi kan famles i vort eget Gudshus, og det store er at Kirkenes Fiendens paa dette Sted er næsten betalt. Ungdomsforeningen har foræret kapellet et godt Orgel, som ligeledes er betalt.

Den 20de Sept. blev H. C. Vederfjeld og Violet Johnson viet i Brudehuset. Miss Emma Erickson fungerede som Brudevigge, og Magnus Thorsen som Brudevend. Aftenen blev underholdt med Fortræffning, samt Tale og Musik. Bruden er Tatter af Mr. og Mrs. Adolf Johnson, som er blandt Menighedens ældste Medlemmer. Naar Herrus Velsignelse følger dem igennem Livet.

Den 21de Sept. blev Harry Leonard, Søn af Peter og Lena Nelson,

dødt i skapelet. Herren bevare ham i sin Daabs Pagt.

Figsforeningen i Marshfield holdt forleden sin første Auktion, med gode Resultater, da Indtægterne beløb sig til noget over \$50. Denne Forening bestaar af 10 unge Piger, som ogsaa har sørget for en ny Dragt Making paa Skapelet, siden dens Stiftelse, en kort Tid siden.

Den 8de Okt. blev Christian Lee og Dina Sjelle viet i Kapellet i Marshfield. Miss The Larsen fungerede som Brudepige og Kaptein E. Knutson som Brudepænd. De agter at bosætte sig i Marshfield. Vi ønsker dem al Velsk paa Livets Vej.

A. O. T.

Santa Barbara, Cal.

Søndagen den 12te Oktober sidstleden holdt Past. R. Pedersen sin Affedsprædiken i Santa Barbara Menighed for en efter vore Forholde stor Forsamling. Kirken var fuld. Han tog til Løst Ap. Bj. 20, 24-27. Han begyndte med at fremholde, at ligesom Paulus begyndte sin Oserning i Korinth — 1 Kor. 2, 3 — med „Frugt og Væben.“ saaledes havde han ogsaa begyndt sin Missionsgjerning i Santa Barbara for 8 Aar siden med Frugt og Væben under smaa Forholde og mange Vanskeligheder; men Herren havde velsignet Ordet saaledes, at Menigheden, saavidt Mennecker kunde se, havde vokset en sund baade indre og ydre Kærl.

Han havde lige fra Begyndelsen af kunnet glæde sig ved et nogenlunde godt Arbejdsforhold, skønt ogsaa her findes en Del ligegyldige, som ikke har hynderlig Brug for Guds Ord.

Menigheden har en paa sin Aarstæiendom gjældende, og den er nu i fuld Gang med at bygge Prestegaard til dens nye Prest. Post. Hjernogel, som ventes at tiltræde i Begyndelsen af December.

Naade Evnen og Oflervilligheden har tiltaget i Menigheden, saaat den nu i Forbindelse med Homet Menighed er i et vakkert Tilstand. Men nok saa tung Løst maa toges af den lille Menighed nu, forat kunne faa Guds til Presken og lønne ham uden Hjælp fra Missionskassen.

Der er subskriberet \$1,000 til Bygningen; men da Russet vil koste omkring \$2,500, vil Menigheden kunne i adskillig Måde. Men den trofaste, opofrende og udholdende Kvindeforening, som har været Menighedens halve Liv i 8 ad 10 Aar, vil ogsaa vide nu at holde Mænd-

nes Hænder oppe, saa ogsaa denne Gjæld med Liden vil overkommes ved Guds Naade og Velsignelse.

Et pent Affedsoffer blev givet Past. Pedersen; ligesom ogsaa lidt tidligere ved en Affedsfest for Prestefolkene en betydelig Sum var sammenbragt til ham, saavel som pent Gaver, der blev givet til Mrs. Pedersen og Alice Pedersen. Thormald Pedersen, som i 5 Aar har været Menighedens Organist, havde tidligere, før sin Rejse til Silverton faaet en nok saa stor Vængegave ved et „Surpriseparti.“

Ved Affedsfesten blev nederstaaende Sang, forfattet af en af Menighedens Kvinder, sunget staaende af hele Forsamlingen. Den fortjener at komme paa Print, da den visse udtroste den hele Forsamlings Kjærlighed til Prestefolkene og Paakjænnelse af deres Arbejde iblandt dem.

En Jarvel Sang

til

Vore Prestefolk
Pastor og Mrs. R. Pedersen
den 13de Juli, 1913
Santa Barbara
(Mel.: Jesu din Høfommelse)

I Jesu Navn vil samlet er
Du liden Vennefare her
At hilse og at sige Tak
Til to som fra os sløtter snart.

Vor kærlig Tak vi her frembrer
Til vore Prestefolk saa kjer
Tak ogsaa for de gode Ord
Som vi har hørt fra Predikstol.

Vi glad har gaat til Herrens Hus
Der sjernt fra Verdens vilde Sus
Og lyttet til hans Tjeneres Ord
Det beste Sted paa denne Jord.

Men ogsaa her i vore Døim
Vi tolet har som Ven med Ven
Og altid var en Glæde stor
At hilse paa dem begge to.

Men endnu større Glæde blir
Naar vi engang i Stammerig
Naar samlet staa ved Herrens Vord
Og sange der i Engleskor.

Endnu et Ord vi sige maa
En Tak og Hilsen fra de Smaa
Som Pastor Pedersen med Hils
Har lært dem Vej til Himmerig.

Det sidste Jarvel tungt er lagt
Det ofte vorde vil stor Raagt
Dog maa det ligesom det vel
Jarvel man vi skal sees igjen.

Vena Martinien,

Parland, Wash.

Morsdagen for Skolens Indvielse blev festligholdt her den 14de Okto-

ber om Aftenen med Program i Auditoriet. Festen begyndte med Aflyngelsen af „Der Gud han er saa fast en Borg.“ ledet af Musikorpset. Prof. Dong forklarede derpaa Dagens Betydning og gav i korte Drag vort Samfundts Historie. Miss Lydia Greibrof deklamerede derpaa et vakkert engelsk Digt „The Lutheran Church.“ Saa sang et blandet Kor under Prof. Drotningts Ledelse, hvorpaa Pastor Karstad holdt en kort Tale. Han tog til Udgangs-punkt Davids Salme, „Taller Herren, thi han er god, thi hans Misfandhed varer evindeligt. Miss Jensen, Skolens Musiklærerinde spillede derpaa et Piano Nummer der vandt stort Bifald. Den sidste Tale var Prof. Kavier, der anstillede en Del Sammenligninger mellem før og nu. Festen endte med Aflyngelsen af „D. taal, naar en Gang samles Hal.“

Mr. A. A. Sandvif fra Camano Menighed i Nærheden af Stanwood afsløgte Skolen et venligt Besøg.

Claudia og Bertha Jverson fra Tacoma besøgte Miss Dougen og Mrs. Kavier forrige Søndag.

Willing Workers havde stor Forsamling sidste Søndag. Raste Møde holdes paa Indbydelse hos A. L. Danielsen.

Mr. W. Torde, en fornufts Eley ved Skolen som til Baaren gradu-erer fra Lovskriet ved Statsuniversitetet besøgte Søndag Venner ved P. L. H.

Mrs. Kittelsen og Datteren Lina var i Paulsbo forrige Uge.

Clara Dong har været hjemme hos sine Forældre en Par Ugers Tid.

Prof. Stuen var en Gaartur til Seattle over Lørdag.

L. Nyhus's lille Søn ligger endnu alvorlig syg paa Hospitalet i Tacoma.

Mrs. A. Strøm som i en Tid har lidt af Gigtfeber er nu i Forbedring.

Mrs. Lunke er ogsaa paa Zagsliten, men vi haaber hun snart blir bedred.

Mrs. Emerison og Datter fra Victoria besøgte Anna Arnet Søndag.

Prof. og Mrs. W. J. Neberg fra Seattle besøgte Drotningts over Søndag. Mrs. Neberg er Søster af Prof. Drotning.

Mr. C. G. Karveitad fra Spokane saa indom hos Prof. Drotning forleden Uge.

Mrs. D. Dong besøgte denne Uge sin Datter Mrs. Storvik i Tacoma.

Kvindeforeningen møder hjemme hos Mrs. A. L. Danielsen Oct. 29.

Reisebrev.

Ombord paa „Manchuria“ den 25de Sept. 1913.

Det var Taalen af vi skulde have været tidlig paa Venene Lørdags Morgen den 16de Dannes, men baade Miss Christensen og jeg forsov os, saa vi ikke fik være med at raabe „jeg ser Land.“ Da vi kom paa Dækket dampet vi allerede inde imellem Verne, som danner den bestendte hawaiiiske Gruppe. Molokai, de Svødkstes L. saa allerede dog os. Tid er det jo, at alle, som er angrebne af denne Lemme Sygdom, henvises fra de omkring liggende Lær. Til Venstre saa Oahu, den fornemste L i Gruppen, ikke paa Grund af sin Størrelse, men fordi den har Hovedstaden Honolulu.

Det første Indtryk en Gaar af Verne er, at de er bare baade stejle, uforgribbare Klipper, som umulig kan ernære en større Befolkning. Men eftersom vi nærmer os Nysten blir Dalstene bredere. Njeldvæggene grønere og Landet i det hele taget mere gæstfrit at se til. Tilslut seiler vi rundt en Vandtunge, og lige foran os ligger Honolulu, saa ubestridelig vakkert mellem de grønne Høje og det glitrende Hav.

Vi tænkte saa smaat paa at komme i Land i en Gaft forat besøge Venen, men det blev ikke noget af. Der skulde nemlig være „medical inspection“ ombord og det tog Tid — ikke netop fordi den var saa grundig, thi saavidt vi kunde forstå det, bestod den kun deri, at Inspektøren kastede et flygtigt Blik paa den enkelte og bad om at saa se Hænderne paa hver tredje Person. Saa, holdt vi tæller for at finde ud, om alle var tilstede, og det tog Tid. Tilslut blev vi dog færdige, og saa bar det i Land.

Nammen med en Pastor og Mrs. Heinrichson og en Miss Soy, alle Missionærer paa Vej til Hina, tog Miss Christensen og jeg en Automobiltur rundt Voen. Først gik det at se det meget omtalte „Pali“ et Bass i Højdene, hvor før i Tiden Forbrydere, Krigsfanger, ja endog hele Hæere mistede Livet idet de blev

jaget udover en tusind Fod høj Altpenoy. Veien derop lagde sig mellem Palmer og blomstrende Trær, forbi vakre hjem og duftende haver. Endelig var vi paa Toppen fleg af Automobilten og blev staaende i stum Beundring. Til Svire og Venstre ragede de mægtige Fjælde mod Himlen: et Par tusind Fod nedenunder os lag Dalen hvor „pine apple," Ris- og Sukker-Plantager gav Løfte om en rig Skift; og saa længere ude en Gardsnat, der lag en vældig Opal straalende i alle Regnbuens Farver. Jeg haade aldrig kunne forestille mig at have fundet fremmede haadon Karvevragt. Man liget, at Udflugten fra dette Sted var bare en af de mest forklagne i Verden, og det kan jeg godt tro.

Men vi maatte videre. Honolulu har en Mængde meget vel anlagte Automobil Veie, og det var rent en Lyst at køres fra den ene herrenske Udflugt til den anden. Det gik et nu fra „Boeissie Heights," hvor mange af Landets Rigmænd her tiennem Døens Parter rundt „the punch bowl," en udbændt Vulkan og derfra til Waikiki Beach, hvor man faar se de Jædsøde udøve sin Svømmefærdighed. Vandet synes at være deres Element, der sejler de sig hjemate.

Vi besøgte ogsaa som næstst Rikret, hvor Kunstværker og andre interessante Gjenstande fra de forfællige Ler er udstillede. „The Hawaiian" maas ogsaa nævnes. Det er Nølle af alle mulige Farver og Former. Deis man ikke saa den fæstme omkring i Vandet, haade man ikke rigtig vide, enten de var fugl eller Fisk.

Sor Tur varede i hele fem Timer, saa vi fik nokaa god Kulebring til at se de forskellige Dele af denne By som med Rette kaldes „Stillehavets Paradi." Den giver Indtryk af at være en Arentsribtsby. Allevegne ser man store Skoler og Skoler, vakre hjem, moderne Forretningshuse og Hoteller. Indrømmelsen er en meget vigtig Indtægtskilde. Folk fra alle Verdens Kanter har fundet Veien hid, saa Befolkningen er nokaa draget.

Da vi kom tilbage til Boaden spillede Musikorpset paa Brønnen „De Star Evangled Sangt." Vi saa endnu en Gang paa Stjernebæneret som vasede fra Regjeringsbygningen og dermed ledet vi lagte ud af Honolulu's Haven.

Solen gik ned, Ratten indhollet at i sit Slør, og da vi naagede den næste Morgen, saa vi intet uden det gamle Hav paa alle Kanter.

Veir og vind har endnu ikke holdt os meget Broderi. Lidt Sisyong har det nok vært i de sidste Dage.

men derfor ingen sure Miner. Vi er friise og Tiden gaar hurtig. Om to Dage er vi i Japan.

Mina W. Lemoif.

Wafact, Wash.

Uddøtjeneste Søndag i den hollæberiske kirke kl. 2 Etim. Konfirmander og Søndagskolebørn møder kl. 1. Saa dette godt beskjendgjort.

D. Sager, Pastor.

Præmie tilbud.

Den, som inden 1. November 1913 sender os 12 nye Abonnenter paa Herald, vil som Præmie faa et pragtfuldt amerikansk eller nordtysk. Blaget, der er 8 Fod langt og 5 Fod bredt, er fæst af godt, herst Tøi, (cotton bunting), med sidste Skilær, som taaler haade Sol og Regn. I Guldelen koster det fra \$3.00 til \$3.50. Bidragsforeninger, Høghømsforeninger eller andre Organisationer, der støffer et valfert og barabell Blag for fættige Kulebring, burde kenne sig af dette særdeles liberale Tilbud. Send alle Bestillinget til „Pacific Herald," Portland, Wash.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

- The course in piano includes:
1. Primary Grade.
  2. Intermediate Grade.
  3. Advanced Grade.
  4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Almas, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Almas has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Dronning. Mr. Dronning has had a wide experience both in professional and

amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 12 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

PACIFIC DISTRICTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Portland sørøstjens Parokiale, Wash.
- Andersen, H. P., Silvana, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Bjellkann, L., Box 175, Rockford, Wash.
- Edvin, E. S., 827 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Gorge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Gorsan, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, Nev.
- Grav, T. L., Teller, Alaska.
- Hrelvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2, Box 30.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Eger, Rev. O., 4025 Wallingford Ave., Seattle, Phone North 3923.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1016 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Gronberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
- Karstad, B., Parkland, Wash. Phone 784-3-2.
- Helletson, O. C., 319 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Jagosa, O. P., Madison, Wn.
- Jong, N. J., Pict. Papieren, Wash.
- Johansen, J., 304 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Mikkelsen, A., Prof., 796 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Norte, Th. P., 417—20th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 330 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4274.
- Otterson, G. C., Portland, Ore.
- Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Pruitt, Past. H. A., So. 316 Chandler St. (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Pruitt, O. J., H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandnes, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhovd, M., Box 14, Lawreton, Wn.
- Steb, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
- Thorp, R. O., Marshfield, Ore.
- Taylor, J. H., Prof., Parkland, Wash.
- Taylor, N. P., Packland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasserer for indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
- Lopez, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1616 Champlain St., Bellingham, Wa.

The Stephen Home.
Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge Mand.) Vene, billige Bærelser for Rejsende. 291 1-2 Grand Ave., en Bloek fra Sawthorne.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøker, kretstellige Portefollinger og Sangb. Indtækt 1.466.900. Vær med og del i Arbeidet.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg

Wear FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
306 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

Main 7959 Ind. 3594
Dr. Torland
Uddannet ved Krania Universitet
201-2-3-4 Eitel Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
8 meet East 6315

Det Norske Emigrantbyen.
45 Whitehall St., New York.
Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vende der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania's Depot 8th Ave. car til Døren

Tacoma's eneste norske Klædeforretning anbefaler vort store Udvalg af skræddersyede

Herreklæder,
Overfrakker og
Regnfrakker

Bare tre Priser: \$15, \$20, \$25
Avlæg os et Besøg og se de gode Klæder vi sælger til denne Pris.

Drummers' Sample Suit House
I. A. Jetland, Bestyrer
1340 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392-A 2332
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6
CARL O. KITTLSEN
Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET
H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Støt dem som avetterer i Herald.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific

4 Percents aarlig Rente
Ikker vi til Spareindskud to Gange
om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light; Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. I. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelser Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash.

Berglund Bros. Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelserbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.

Main 7745 A-4745

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave

Opdag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas PARKLAND MERCANTILE COMPANY

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 12th and Pacific Av.
Kontor Tider—2 til 4 Efter. Om-
Søndags og Helligdage
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HUSLIN

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 921 No. 1 St. Main 200
House calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5193

Tacoma, Wash.

Brevet til Past. og Mrs. A. Pedersen.

Pacific Herald vil hermed sende sin hjerteligste Brevet til Pastor og Mrs. A. Pedersen, Santa Barbara, California. Tak for hvad De har været for Herald og dens Omsorg. I alle de Aar De har været paa Bestyrelsen har De været tro Venner og Herald. Selv om De nu har trukket Dem tilbage fra aktiv Tjeneste i Kirkens Arbejde, saa haaber vi, at vi skal faa høre fra De mestere. Gud give Dem en blid Livets Aften!

Bragt med Døden.

I gamle Dage fortæller man, havde en gjort en Bragt med Døden, saaledes, at denne ikke skulde komme og hente ham, uden han forveien havde sendt ham tre Bud. Saa hændte det sig, at Manden blev syg. Lægen sagde, at Pulsen ikke var god, han skulde tage sig i Aag. Efter nogle Dage sagde hans Dødsstuen:

„Det er ikke bedre med dig, Vennen smager dig ikke, og du har ikke Lust paa Mad.“

Efter nogle Dage sagde Manden selv: „Jeg føler mig meget ude,“ lod sig bringe et Speil, og forundrede sig over sit Udseende; thi hans Pline var indvinklet og Ansigtet og hele Skikkelsen indfalden. Da traadte Døden ind og sagde: „Staa op, nu kommer jeg, og du maa med.“ Manden sagde:

„Tiden er endnu ikke kommen. Du har endnu ikke sendt mig de Bud du lovede.“

Døden svarede: „Jo, jeg har trofast holdt mit Løfte; det første Bud var Lægen, som sagde dig, at din Puls ikke var god, det andet Sendebud var din Dødsstue, som mindede dig om at Mad og Drikke ikke smagte dig mere, som før, det tredje Bud var Speilet, som viste dig din sammensvulmede Skikkelse. Følg derfor med mig, Timmen er kommen.“

En Kjempebygning.

Sidste Nummer af norsk „Teknisk Ugeblad“ indeholder en række Tegninger med nærmere Omtale af New Yorks sidste og største Kjempebygning „The Woolworth Building“, der for os har den særlig Interesse, at Bygverkets Konstruktor er vor Landsmand, Ingeniør Olmstead Ras nu Indehaver af Amerikas største Kontor i denne Branche.

Ingeniør Ras, født i Høngesund 1861, udegnedes i 1879 fra Bergens tekniske Skole; han var af de første Skole af Ingeniører som denne Skole under den senere Støttingspræsident Berners Ledelse sendte ud i Verden.

Sin Debut i det praktiske Ingeniørarbejde gjorde han som Assistent hos Veidirektor Strag og datterende Væltant, senere Veidirektor Skougaard, idet han blev sat til at stille ud forskellige Besligninger op til Frognerkvarteren.

Han kom imidlertid snart til den Erkendelse at hjemme fandt han ikke det Virkefelt som han søgte, og saa drog han til Amerika.

The Woolworth Building er 55 Etager højt. Fronten mod Broadway er 155 Fod bred og Højden 780 Fod. Den egentlige Konstruktion faar en total Højde af 860 Fod.

Bygningen er en typisk amerikansk Skyskraber, indeholdende Baner, Svømmehaller, Restaurationer, — kort sagt Business af de forskjelligste Slags. Den staar uomtvistelig som Nr. 1 blandt sine amerikanske Kolleger, idet Bygningen gennem sin Arkitektur er blevet Monument over vor Tids vanskeligste Opgave: at forene Teknik og Kunst i det man kan kalde Jernets Stil.

Dr. Ingeniør Ras har altid interesseret sig stærkt for sit Fødestand og har fortrinnsvis indtaget Nordmand i sin store Forretning i New York. Han har ogsaa levende interesseret sig for norske Forhold og med Over deltaget i Julefejring over i den nye Verden til Jorden for forskjellige Institutioner dertilhørende, og sidst ved Julefejringen i Amerika til den tekniske Højskoles Fond, idet Dr. Ras har sat sig i Spidsen for Komiteen i Amerika.

Over Sommer tilbringer han paa sit vandre Landsted Bendelsrud ude ved Bolden i Aker.

Alle bare en ny amerikansk Retord har den nye Kjempebygning sat. Bygningens Guldsjæle betegnede en ny Triumf for Bygningskunsten, og Mesteren for Konstruktionen af Staalstellet i denne Kjempe, selv Mandt New Yorks Skyskrabere, det var en norsk Ingeniør, udgaaet fra norsk Slægt og norsk Stole og med stærke Bånd knyttet til hjemlandet. Derfor har vi ogsaa Lov til at føle Stolthed over hans Virke — skriver „Teknisk Ugeblad.“

Slet Selskab fordærver gode Sæder.

I den italienske By Milano levede for mange Aar siden en Maler, Leonardo da Vinci hed han. Han har malet mange smukke Billeder fra Freskerens Liv; det vakreste er dog Billedet af den hellige Rodver. Dette Billede er vist ogsaa almindelig kendt. Leonardo arbejdede paa det i mange Aar under Hadig Ven, Til Apostlernes Ansigt fandt han

Modeller blandt sine bekendte i Milano. Rogen, der kunde tjene som Model til Freskeren, havde han derimod ikke fundet. Han skulde jo have det skønneste Ansigt, og det skulde tillige være Prag af den Majestet og Hellighed, der hører Freskeren til. Endelig blev han gjort opmærksom paa en ung Mand, Pietro Bandinelli, som var bekendt blandt andet for sin udmærkede Sangstemme.

Der fandt Leonardo, hvad han søgte. Den unge Mand havde et elskeligt Ansigt, Renhed og Frømsked løste ud af hans Pline. Leonardo forstærkede sig om hans Liv. Alle søgte ham. Han blev Model til Freskerens Billede. Strafs dette var færdigt, søgte Pietro til Rom for at uddanne sin smukke Sangstemme. Det blev hans Ulykke. Han kom sammen med flette Kamrater, og det Ord opfyldtes paa ham: „Sig mig, hvem du omgaaes, saa skal jeg sige dig hvem du er.“ Han blev snart som en af dem, ja laus saa dybt, at han endte som Forbrøder. All dette vidste dog ikke Leonardo. Han havde snart sit Maleri færdigt. Der manglede kun et Ansigt, Judas Iskariot. En Dag han gik ude og spadserede paa Milanos Gader, mødte han en elendig udseende Mand. Klædterne hang i Faller paa hans Slappe Legeme, Haaret var uredt og sammentrængt. Pline havde et skummelt Udtryk, Ansigtet var Prag, af et lastefuldt Liv. Maleren stansede. Kunde han finde nogen, der bedre repræsenterede Judas! Han ledede Manden til at sidde for sig. Da Billedet var færdigt sagde Manden:

„Hvaster De ikke, at De har malt mig engang før?“

Maleren havde glemt sin skønne Ungling, men drog det nu i Erindring. Det var den samme, der havde siddet som Model til Freskerens Billede.

Arbejde i Hjemmet.

I et velordnet Hjem gaar ingen ledig. Der arbejdes fra Morgen til Aften; enhver har sin bestemte Omsorg at gjøre. Husfaderen har det vigtigste og vanskeligste Arbejde; thi han skal sørge for alle de andre. Husmoderen staar ham kroligt bi; thi hun passer Husstellet hjemme, medens han ofte maa arbejde ude. Børnene og Tjenestepiger have siddet op at gjøre, hver paa sin Kant; selv Børnene gaa ikke ledige; thi Mor sørger for, at de altid have noget mellem Hænderne. De største sølle med Pogen eller med Sønderarbejde eller med et og andet, som hører til Husarbejdet; de mindre stille med

sit Vegetat og finde deri baade Sjelsfred og Fornøielse. Arbejde skaffer Sundhed, Styrke, et godt Udkomme og et tilfreds Sind; derimod siger et gammelt Ordsprog, at Lediggang er en Rod til alt Ondt, — og dette er ganske sikkert en sand Tale.

Bedstefaderen.

Der var engang en gammel Mand, so uknapt kunde gaa; han saa og hørte kun daarligt og havde ingen Tænder. Naar han sad tilbords og skulde holde Steen, stak han paa Haanden og spildte paa Bordet. Hans Søn og Svanderson, i hvis Hus han var, harnedes herover, og den Gamle maatte derfor spise ved et lidet Bord for sig selv ved Dønen. Der gav de ham Maaden i en Verstaal, og ikke engang saa meget, at han kunde blive mæt. Engang kunde han ikke holde Staaen fast i de rustende Hænder, den faldt paa Gulvet og gik ihænder. Den unge Kone kjendte; men den Gamle fuskede høre og tung stille. Saa kjøbte de en liden Træskaal, so uknapt skulde spise af. Medens de nu sad saaledes en Dag, kom den lille fire aarige Svanderson ind med nogle Pretiumper, som han sagde paa Gulvet.

„Hvad bestiller du der?“ kjørte hans Fader ham.

„Ja,“ svarede Gutten, „jeg gjør et lidet Trug, det skal for og for spise af, naar jeg blir stor.“

Da saa Forældrene paa hinanden og begyndte at græde. Og de hentede den gamle Bedstefader frem fra Dønsfrogen, satte ham ved Bordet og lod ham siden altid spise med dem.

Vider du Rød, saa er enten du selv Skuld deri, eller Gud er Skuld deri. Du selv er Skuld deri, naar du f. Eks. ikke arbejder flittig. Apostelen siger: „Derjom nogen ikke vil arbejde, han har ikke heller arbe“ (2 Tesf. 3, 10). Men nogle Menneker har en underlig Skik i denne Henseende. Retap de, som er de flittigste og dagligste, naar det gjælder at spise, er ofte de dovneste til at arbejde. Væn og Arbejde er Nøglen til Guds Forraadskammer; hvis nogen ikke vil lukke op med denne Nøgle, saa maa han sulke.

A. Stolz.

Vær mig at elste, Herre,
Vær mig at elste dig!
Mit Hierte det vil være
Kun dit evindelig!
Kun dig saa vil jeg følge
Mit over Dødens Vej,
O, drag og hold du mig!